

ДІЛО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 16., II. пов. Кonto почт. шлани. 26.726. Адреса тел.: „Діло—Львів“. Число телефону 565. Рукописів редакція не звертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чвертьрічно 15— піврічно 28— цілорічно 56— у Львові (без доставки): місячно 4— К. чвертьрічно 12— піврічно 22— цілорічно 44— в Німеччині: піврічно 28— М. цілорічно 56— За зміну адреси платиться 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень: Рекла. вестфалій, австро-польської або його місце 60 с. в газеті № 1 К. в окладі № 1'50, в редакційній частині перед або за кінцем № 2 К. Неповноцінних 2 К. Сума тоєства друкує надіслан. Оплатити на суботу і ввечері до редакції. Постійні оголошення за особливими умовами. Один примірник коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.</p>
---	---	---

Видає: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Вацлав Панейко.

Хто іменує міністрів для Галичини?

Львів, 23. серпня 1918.

Кілька днів тому, 19. с. м., президія Української Парляментарної Репрезентації була у міністра публичних робіт Гемана, щоб обговорити з ним актуальні питання господарської відбудови Галичини. Розмова протягнулася від 11 год. перед пол. до 1/3 попод. тай від 7 до 1/10 год. вечером. Виданий про розмову комунікат писав, що міністер „приняв до відома“ предложені українською стороною бажання і прирік їх „по знозі“ ввєлити в по-розумінні з львівським намісництвом. Рівночасно повідомив міністер українську президію про свою бажанню інспекційну подорож до Галичини таї завпросив президію Української Парляментарної Репрезентації взяти участь у сій подорожі. На се виявив голова У. П. Р. д-р Петрушевич, що У. П. Р. з огляду на участь польського міністра земляка Галецького в сій подорожі не може прийняти сього запрошення. Бо се означало би, що Українці були б привняють польському міністрови земляковим недислугуючий йому характер міністра для Галичини. Сми розмова покінчилася.

На предложенні їхати по Галичині в тєзрєстї і очевидно—так скавєтє-б: під емофорею с. Галецького — українські носли не могли дати иншої відповіді, як ту, котру дали: відмову. Дати таку відповідь мусіли українські носли з національно-політичних оглядів — маю того, що важкі, просто пєхучі огляди мєритєрєчнї зимагали би від українських нослів участє в інспекційній подорожі по Східній Галичині, яку так славно „відбудує“ відданє ц. к. правительством у польські руки Централє для відбудови Галичини. Приглянутє сій „відбудувє“, показати, які безчисленні мїліони, на відбудову української частє краю призначєні, пєрєвєзуть у кишєнях всяких польських гєшєфтерє і політиків, задємонструвати таїїкь будь-щє, будь-сторєннїї людєвї, як в. Геман, вопіючу до нєбє криаду української людєности, понїєвєчєної вїїлою і ебнємєванєної вєгннїєю „відбудованї“, — се було б єдинї в важких завданєх українських нослів.

Єдинє виконаннє сього завданнєя зроблєла можливим присутнїє експонєнтє польського правительствє над нашєю крєїною, т. зв. „міністра для Галичини“ котрїї на дїлє є польським міністром-земляком, польським урядовцем, на дїлєним спєцієльнє противукраїнським вістрєм.

До безчисленних инших шкїд, які тернїють український нарїд в Австрїї наслідком польської, з крєїною противукраїнської політики сєї держани, дєвєчє в сїм випадку щє: єдинє бєлєчє, єдинє криєвє.

Вїдповє запрошеннєю до участє в інспекційній подорожі по Галичині зложєли українські носли на руки міністра публичних робїт Гемана. Рїчє його вєзвнєє би бєтї предложити вїїт про сєю відмову тєму висєкєму мїєстє, з котрєго він одєржав сїї уряд.

Бар. Гуссарек приготєвляє ревізію конституції?

Львів, 22. серпня 1918.

Про новї перєговори президєнтє чєського союзу п. Станєка з президєнтєм міністрів Гуссарєком пишє „Vepkav“, щє ходило в них о ревізію конституції, яку задумє перєнессти Гуссарєк, який в сїй цїлє приготєвляє сїм в нєскїв.

Д-р Сольф про берестейський мир.

Львів, 23. липня 1918.

Державний секретєр кєльонїального урядє Німєччинї д-р Сольф, у відповідь на промову Бєльфурє скавєв мїж иншїма: Бєльфур виступєв проти нїшєї політики на сходї. На се відповєдєво: „Бєрєстєйський мїр бєв наслідком повного порєзуміннєя мїж росїйським і нїмєцьким правительствєм, щє чужї народи Росїї, гнєблєні прєтягєм цїлїх столїтєв, мають одєржати національну самостїїннїє. Сє згодє щє до долї єкстрємних народів є важнєю сїєтєвою дїйснїєстю, яка не дєстєє вжє в історїї вичєркнутї. Не щє до цїлї, тїлькї щє до мєтєд і дєрїг, які мають вєстї до самостїїннєстє народів, рїзнєвїлєсь росїйськє і нїмєцькє думкї. Нашє думкє є, як і передтїм, щє дєрєгє не мєжє сєстї чєрєз анархїю і масєвї убїєствє. Мїж першим вїрваннєм єкєв і вїдївнїєстю до повного самовїзначєннєя єкстрємних народів лєжєтє прєрєднє перєходєвє стєдїє. Аж дєкї не найдуть сїлї, які завєдуть лєд в рїжних крєях, дєтї Німєччинї ввєжєє сєбє покликєнєю берєтти сї тєврї у влєснїєм в загєльнїєм інтєрєсї.

„Бєрєстєйський мїр є рєкємою. Образ, який в нїї вєходєтєсь, начєрєчєно щє нїє в нїєгє перших початкєх. Нїмєцькє правительствє рїшєнє, ввїрєшєнє і данє охоронє не надєжєтє до насїльнєної вєкєсї, тїлькї єтворити дєтєпєр гнєблєннєм народєм дєрєгу до свєбєднє, лєду і втєжнєної тєрлїмєстї“.

„Славянські варвари“ і „культурні Румуни“.

Букарєшт, 18. серпня 1918.

З нагодє торжєствєннєго посвєчєннєя грєнїцї Дїєстрє і мїтєвєго урядє в Бєндєрєх вєслєв мїністер фїнансїв Сєулєску до президєнтє мїністрів Мєргїєльєманє таку тєлєграму: „Бєндєрє бєтї прєтягєм цїлїх столїтєв єтєврєтєю брємєю сходє на захїлє. Прєвїдїннє поїзнїєло вєм завданнє, замкнутї бєндєрєську

брєму проти нападє азїйськєї дєчї і славянських варвар. Завдєкї вєм тєврєнєю сьогєднєя грєнїцю Дїєстрє грєнїцєю цївїлізованого сївїтє“.

Відєнськє прєса прє австрє-польськє розвєзку.

Вїдєнь, 22. серпня 1918.

Обговорєючї перєговори в польськїї справї „N. Fr. Presse“ пишє, щє не вїдємо дєтєпєр, щє думєє про сєю справу австрїйськїї президєнт мїністрів, а бєтє бєтє дужє покєжданнє, щєбї він зїбрєв гєлєс в сїїй важнїїй прїлєуднїї справї. Кєдї бєсїдє прє прїлєчєннє Гєлїчїнї до польськєго корєлївствє, тє ходїть туд о 1/4 частє населєннєя Австрїї, о крєй, ввїнєванїї у всї бєгєщєствє прїрєднє. Австрїє — пишє „N. Fr. Presse“ — мєглєбї згєдїтєсь на австрє-польськє розвєзку тїлькї під умєвєю, щє не зїшлєбї дїйснє вїнєнє до Гєлїчїнї, тїлькї зїнє брєвно державнє. Рєз на всє мусїть бєтї усунєнє нєбєзбєкє, щєбї зискєвєчї Пєльщє, Австрїє колїсь мєглє стрєтїтї Гєлїчїну.

„Neues 8-Uhr Blatt“ одєржєв інформєцїє з вїїськєвих крєгїв, які зїмєють сє розглєданнєм наслідкїв прїлєчєннєя Гєлїчїнї до польськєго корєлївствє. Знємєннїє є єстєтє: На т. зв. австрє-польськє пєлєгєдєжєннє, якє прєдвїдєжє прїлєчєннє Гєлїчїнї до Пєльщї, мєжнє прїстєтї з оглєду нє о бєрєнє державнї тїлькї в таїїм случєю, кєдї Пєльщє полїтїчнє бєдє як нєїтїєснїєшє звязєнє з Гєбсбєрєськєю мєнархїєю.

Ратїфікація берєстєйськєго дєговєру Турєчїною.

ВІДЄНЬ, 22. серпня. Сьогєднє о 4. гєд. попєлуднї в пєлєтї турєдєкєї амбєсєдєнї у Вїдїї вїдєбулєсь вїнєнє ратїфікаційних грємєт бєрєстєйськєго дєговєру мїж турєдєкїм амбєсєдєром Гуссєїн Гїльмї Пєшє і повновлєснїком українськєї державнї д-ром Тєкарєм.

„Дїмїсїє як авєнс“.

Львів, 23. серпня 1918.

„Glas Narodu“ в чїслї в 17. с. м. пишє: „Бувшїї президєнт кабїнєтє д-р Зєйдлєр упєв... в гєру — пишє вїдєнськїї корєспєндєнт „De. Press.“ — бє одєржав нєїбєльшє в державї влєєвовє посаду дїрєктєрє цїсарськєї кабїнєтєвєї канцєлєрїї. Пєслє трєднїї дїрєктєр кабїнєтєвєї канцєлєрїї стєїть пєнад усїє стєорєннєцтєвє, а берєгтї мєє тїлькї інтєрєсєв дїнєстїї і вїєстєї мєнархїї. Нїякїї мїністер, нє стєжєєтєсь тєк бєзпєсєрєднє і всє з мєнархєм, як дїрєктєр канцєлєрїї. Алє тєкєж пєслє трєднїї нїякїї дїрєктєр кабїнєтєвєї канцєлєрїї нє прїзнєвєлєсь до якєгєсь в їєгнєючїх стєорєннєцтєвє, кєждїї стєвє о-пєдєлєк вїд полїтїчнєго млєнє і дїлєєв тїлькї в тїшнїї як бєзпєсєрєднїї дєрєдєднєк цїсарє. Тєму нїякїї нє вїїшєв з мєсєрєд вєючєх полїтїкїв. Пємєтнїє є щє всїє вєлїчєннїє влєєв дєрєжавнєго рєднїєкє Брєвєнє, довгєлїтнєго дїрєктєрє канцєлєрїї Фрєнц Йєсїфє. Нїякїї полїтїк нє мєє до нєгєго прїстєпєтї, а єднєк він одєн рїшєє прє дїмїсїє єднєго, а нємїнєцїє дрєгєго кабїнєтє. Нїнї за нєгєго нєрєдєю, кабїнєт мєє тєжє, а за рїк вжє мєжє прєтїгнєтї Бєрєу, бє єднєкоєю нєгє орієнтєцїєю бєв інтєрєс дїнєстїї.

Д-р Зєйдлєр вєршїї прїхєдїть на сє стєнєвїщє прємо з вєднє полїтїчнєї бєрєзбї. На тїє вєднє вєлїчєннєє аж нєдєгє вїрєзнє, як бєрєцєє за нїмєцькє гєгємєнїє в Австрїї, прєтїгнєчє Чєхїє і Слєвїнцїє тє прїклєчнїєк прїлєчєннє Гєлїчїнї“.

Митові уряди на Україні.

КИЇВ, 22. серпня (Ткб.) Український митовий департамент, — як доносить „Кієвська Мисль“, довершив організацію українських митових урядів. Персонал утворено з урядників колишніх російських митових властей.

Вовдушний напад на Вальову.

ВІДЕНЬ, 22. серпня (Ткб.) Урядово: На Мотте Чіоме відерли ми оден італійський аероплан.

Експедра злочина з австро-угорських і німецьких суходутних і морських літаків напала на ворожі летючі улаждения під Вальовою. Завражено місці пожежі. Усі наші летуни вернули.

Сильні англійські наступи.

Повідомлення німецького генерального штабу з 22. с. м. доносить:

На південь від Апас розпочали вчора Англії нові великі наступи. Англійські і ново-зеландські корпуси наступали в глибоких рядах між Моеувілле і Анкр в напрямі на Варанпе. Оден корпус англійської кінноти стів за фронт, тогочас до утру. Підгерта дуже сильним сном і кількома сотнями панцирних возів перейшла піхота ворожа до наступу на фронті широкім на яких 20 км. Пі верний наступ розбився перед нашими становищами. В місцевих протинаступах відобразил ми знов частину терену, після пляву полишену неприятелю. Неприятель продовжав свої нагальні наступи через цілий день; їх точка тяжести лежала на крилах поля наступу. Всі ті наступи серед важких втрат неприятелен не здалися. Спроби верятеля переправитися під Німелі через Анкру ударемнено. Велике число розбитих панцирних возів лежить перед нашим фронтом.

На південний захід від Ноуоп вночі з 20. на 21. відступили ми дещо без боротьби від неприятеля. Протягом дня огонь ворожой артилерії був ще звернений на наші давні становища. Шо вно вечером отягують посуху, ворожі стезні відділи в долину Diverle. Наші війська, які борчили в лісі Sankronie, не спостережені неприятелем — відступили за Оазу. Наслідком сего ворожі наступи, підготовані дуже сильним і вільногодним гарматним огнем, не мали значіння.

Між Вієнссин і Есію протягся цілого дня пів генераль свої наступи і тільки під Вієнссин міг він гисати за терені. Наступ спрямований на прочу часті фронту, а вечером ведений з особливою силою по сбок бокх просінку Morsain, розбився серед великих втрат для неприятеля.

Вечером: Нагальні бої над Анкрою і Соммою. На північний захід від Варанпе і на фронті між Albert і Соммою ударемнили ми

протинаступами широко закроє і наступи Англії. Наступ Французів між Оазю і Есію перед нашими новими становищами.

Державні фонди для занедбаних дітей.

Львів, 23. серпня 1918.

З судейських кругів нам пишуть: Де обов'язків суду належить опіка над малолітніми. Доси опіка судів мала лиш так сказатиб моральну вартість, бо суд не ревансиржав нікими фондами і не міг прийти з матеріальною помічю там, де того була конечна потреба, а тим самим і моральна опіка судів не мала і не могла мати видних добрих наслідків.

Війна спричинила, що свількість занедбаних дітей зросла, відсуття серед молодіжи так поширилося, що і правительсто мусіло почати старатись току заповігати.

Правительсто старатись зменшити сумні наслідки війни і занедбаного виховання, усунути зглядно зменшити тия способом, що судам признає кредити на цілі занедбаних дітей, старатись спонукати суди до змнатнійшої діяльності на полі опіки над молодіжою, якіни старатись перекинути збожяск опіки і виховання занедбаних дітей на саму суспільність, котра з помічю відповідних товариств повинна розвинути як найкориснійшу діяльність.

В бюджетнім році 1917/18, себто від 1. серпня 1917 до 30. липня 1918 східно-галицькій округ судовий у Львові одержав на тая цілі суму 132 000 корон. Се не гисова справді сума, але ксли згажитись, що давнійше на ту саму цілі правительсто не дало ніяких фондів, жадною мірсю те можна дозволити, щоб ті фонди дісталися єдиним, котрим припасти не повинні. А щоби вони припали занедбаній українській молодіжи, се вже річю української суспільности. З жезем треба констатувати, що з сего фонду українста суспільність не дістала належної собі пайки, гроші сі непродуктивно ужиті, а як жаль сталося не без вини самої української суспільности. Кожда суспільність, а тим більше українська мусить сама дбати за свої занедбані діти, бо суди, хочби мали і як найліпші наміри, не можуть знати, хто справді сеї помочи потребує і на поміч вповні заслугує. Се річю всяких товариств, які займаються опікою над молодіжою, загоронками, бурсами і т. д. урядів парохіальних і учительства. Вони повинні судам подавати до відомості вигадки, які заслугують на угляднені, і жадати від судів потрібних фондів.

А що українста суспільність тих своїх обов'язків не зрбила як слід, те богато з того фонду не ужито відповідно українським інтересім. Одначе слід признати, що деякі українські інституції зрозуміли гагу справи і користали з того фонду.

На бюджетський рік 1918/19 призначило правительсто на східно-галицькій округ судовий на цілі опіки над занедбаними дітьми суму 146.700 кор.

Коли зважити ся малий процент митових родностей в українській часті Галичини і Буковині, порівнянню до інших народностей в імперію, то з суми сеї більше як 100 000 корон повинно припасти на українські занедбані діти. Українська суспільність сеї справи не може зрозуміти і мусить безпробовочно не може зрозуміти, щоб належна їй пайка була ужита справді.

В національно-окружальних округах таких не заходить ніяка небезпека; імакше якщо справа у східній Галичині і Буковині, то би і українських дітей, але в національно-окружальній і ворожій дусі. Небезпека та заїшла в опіки над молодіжою не вихіснували сего фонду для української занедбаной молодіжи. А страшний, що і фонди в десятеро більші суми за малі. Тож до праці, доки час.

З фонду того 146 700 кор. призначено для криття нагальних потреб занедбаних дітей суму з сего; що з фонду того користати мають занедбані діти.

Се не є так трудно і поняття „занедбані діти“ є дуже широке, бо вичайно у таких дітях марнують ся, а в правила виховання нешлюбні діти. Ходить лише о се, щоб потрібні моменти в преханій весторонно ставити, в яких виходило би, що ходить о недбану дитину.

Як відомо, бувають випадки, де так занедбана дитина потребує наглої матеріальної помочи, чи то на курцію, чи на одезу, чи на верживлення чи на що инше. В нагальних випадках може дістати запомогу з того фонду, але наче треба в прсхенні предствити, що діти на не має ніяких засобів, а громада до котрих сеї дитини. Сей фонд на дразові нагальні потреби (28740 корон) не є відносно високим, решта з фонду 146.700 кор. призначено є продуктивнійші цілі.

Ходить о се, щоби таку занедбану дитину поправити, і дати їй моральну підставу до дальшого життя. Се може статися лише тогочас, відомше правильне виховання, і то виховання відповідних заведеннях як загоронках, бурсах і т. п.

Сума 117.960 кор. призначена є на пошхенге коштів удержання занедбаних дітей виховуючих заведеннях.

З правила суди будуть жадати, щоби в ведення понесли з власних фондів часті коштів, одначе коли се буде неможливо, суди понесати цілі кошта.

Як виходить зі сказаного, буде се запомога постійна в висших сумах призначенні в цілий рік, котра в міру признання фонду правительством може і довше реку бути залюзяною.

Кажучи коротко, суди будуть в міру фондів поносити кошти удержання занедбаних дітей. А що у нас таких дітей дуже богато є

Єдиний фронт російської культури проти України.

Читаємо в знівській соціально-демократичній „Робітничій Газеті“:

Спостережено цікаве зявше: „єдиний фронт“ російської преси в наступі на „нефривних черкас“, що піднімають горозу руку на російську культуру.

Виявлює, що українська культура є більше ні менше, як... набирає те денній душити і гнітити культуру російську.

В чому і як саме це повинно вбачитися не знаю, але картина іменно така перед моїми очима, коли я читаю російські часописи за останні дві. І тут в запалі боротьби і полемічного захождення на голоси Українців вливаються цілі казани ріжнісі ріжности: вони і шовіністи, вони і неузи, вони лукаві, хитрі, продажні, невдячні, невиховані, некультурні...

Поки що не з'ясовано тільки, чи вживає ця нація (або партія, як гадають деякі розумні люди) кров російських млагенців, чи ні, а то вже, здається, до всього договорилися.

Для того, щоби ці усі зрастоти подожки почали з'являтися, доволі жву освіті гідати циркуляра, або „Новій Раді“ надрукувати статтю про російсько-українські відносини.

В даний мент мене не цікавить картина, яку зявляють собсю російський і український інтелігент, що вчегились одні одному в голоску, а би зтів звернути увагу читачів на туху і сродку големізу стля д. Манжеса („Рускій Голос“), або д. Мизотеля („Кієвская Мисль“). На ту поділку до сї і зричні відступи і „сльози“ „Благородне кетодование“ і „скої“ „зауличенком“...

Це — дуже цікаві речі. Тут на Українців не йдуть з „дубьем“, а кичуть до „мирного спієжиття“, запевняють в тому, що русифікацію з роду переводив на Україні тільки Уряд, а ніяким чином не російський інтелігент-громадянин, що цілком не зрозуміли ці напади на росіян і ворожнеча до російської культури...

Усе це гарно; приязно, цілком по сусідськи, але все-ж таки в цих міркуваннях здається є деякі осмилки.

Нікк, наприклад, не можна собі уявити, яким чинном могла би на Україні проводитися русифікація у такому маштабі, коли би російська інтелігенція дійсно повставала проти неї. Адже-ж „обрусієніє“ переводилася не через урядників і ісправників, а через учителів, урядовців, навіть осіб „ділних професій“. Русифікація проводилася зсіма відомствами і іривисвали в цьому напрямкові люди, яких, хочете не хочете, а треба однести до інтелігенції.

Припустимо, що це була гірша частина культурної Росіян, що кращі передові люди в цьому участі не брли. Але ж де були вони, ті „кращі“?

Вони повставали проти нищення української культури?

Вони поотестували проти руйнації української преси?

Вони ставили до ганебного стовпа тух, що думали всі культурні починання Українців.

Такі приклади нараховуються одиницями на протязі десятиліт.

Так було і не могло бути інакше, бо це-ж не секрет і не новина, що українська культура, українська мова, навіть народ український для російського суспільства не існували (і мені зда-

ється, що вони для нього і зараз ще не існують).

Хиба то один Валусь казав, що „никому особенного малоросійського язика не было, и быть не может“, це за ним в ріжних видах, ріжних формах і під ріжними соусами вторювали десятки російських письменників, обличствів, політичних діячів.

Це мали на думці царські урядовці: котрималися ті Росіяне (дуже відомі і „прогресивні“), які після подорожів по Галичині все ж таки твердили, що Українцям, коли і потрібна освіта, то хиба тільки нижча; про це думали і ті, хто під час заняття Галичини російським військом нишком обміркував питання про ренесення львівського університету до Росії.

Звичайно, це дуже простий і легкий спосіб зняти з себе відповідальність: одмагнувши відповідати все на уряд. Але для нас цього мало.

Загально-людська творчість є сума національних творчостей, і нема більшого злодства проти права народу і загально-людської культури, як насильне умертвєлення національного генія...

З цими словами д. Олександрова (згадані в писання і уміщені у „Рус. Голосі“) неможливо згодитися.

Але як важко і помалу ці, можна сказати, аксіоми засвоюються нашими „старшими братами“.

Вони нікк не захочуть зрозуміти, що „національний геній“ умертвєляється не тільки, що губернатор закриє „Просвіту“, а і так, що учитель Росіянами по російськему примушувати вчитись ученика-українця.

(Не кець було).

ч. 191.

Суду опіунці не можуть знати всіх заведбаній дитин.

Суду опіунці не можуть знати всіх заведбаній дитин.

Не всі ще прешення буде узглядінене, але більшість внесуться, тим більше буде прихильно полегдженіх.

Прешення вилезуть сейчас виконати, бо хто скорше подає, скоршу дістане відповідь, а швидше вичерпаться і сам фонд.

Таким чином всякі заведення можуть найкраще на частинне покриття їх видатків.

В прешеннях належить представити, що саме заведення не має достаточних фондів і за безвідповідності заведбаній дитині, і що кошти заведення не дістане заповнити, то вона змарнується.

Тепер будуть суди робити списи таких заведення, де можна примушувати заведбаній дитин.

Всі українські заведення повинні згосподарити.

Прешення о запомогти в негладких случаях, як і прешення о виплату фондів на цілорічне удержання, належить внести до опіунчого суду заведбаній дитині, зям з праціла е суду заведбаній дитині, в устїго окруї мешають, зглядно мешають родичі (матр) дитини.

В прешенню належить представити стан дитини, її заведбаніс, брак фондів, кснечність покочу, бо внаше дитина змарнується; о всім тим була внаше бесіда.

Суд повинний пересадить доходження і видає зарядження.

В справах про виплачення фондів на наглядні потреби ріше остаточно і зсигуе гроші прешення судів суружня, в справах про фонди на вихованія прешення суду крассого вишого у Львові.

Все внаше сказане відноситься також до Буковини.

Як згадане, правительство старастья перекнути обовязок опіки на суспільність на всілякі товариства. Дуже жига в тім напрямі діяльність президії зрєвого суду вишого у Львові було нерав предметом дискусії на сторінках „Діла“.

Українські суспільність гуртується в красном товаристві охорони дитий і опіки над молодіжю у Львові і в філіях того товариства.

Прешення не додїж е значіння сего товариства на що гваує за мале число філій.

Звернемо увагу на заведбаню Гуцульшкму, де е найбільша смертєльність дитий в цілій Галичині, зєдкн найбільший процент дитий ходить до шкї, де е найбільший ангїл фєбетизм, а з другої сторони організація суспільности для протидїянь найбєльшого, жєйже вїяга. З Гуцульщини (примїром Десятинщини) лєдвн чи буде тепер жити яє товариство, котрєби могло скористати з тих фондів.

А прещенї на Гуцульщині найменший процент інших націй!

Тих вїлькї слів про Гуцульщину має за мету стонувати в гєршїй мїрї Українцїв судів і учителїв на Гуцульщині до онованья філій ур. зрєвого товариства охорони дитай і опіки над мєлєдїжю. Вірїмо, що се ставеться.

Е. П., І. С.

Народний фонд.

Зібрані датки належить пересилати до Красного Союзу кредитового у Львові, Ринок 10, ч. вкр. вк. 5000.

НОВИНКИ.

Львів 23. серпня 1918.

Перший курс жіночого домашнього господарства і відбудови краю улашований красном товариством господарським „Сільський Господар“ у Львові такінчився для 20. с. ж. Рано відбулися іспити в присутності грєсов. о. д. ра Бєтєва, делегата ц. к. намїсництва Ц. В. Г., радника Гєлбарда, президента товариства „Сільський Господар“ о. Титя Войнарєвського, директора української гімназї о. Лежєгубського і реферєнтів-екзамїнаторів. Іспит вдавало 27 учасниць, а се: 19 народнєх учительок, 1 жєна свящєника, 2 уряднички філій товариства „Сільський Господар“, 1 урядничка поштового уряду, 2 учасницї середнєх шкїл і 2 сєлянки. Успїх врєдї був несудадїй. Учасницї не лишини нї одного питання бєв вїдповїди, кїмо тою мєло на прїготовленїя до сєго не було часу, бо наука і практичнї справи вїдбувалися в нї годнї на 7 рано до 7 вечєром. Делегат ц. к. намїсництва висловився в повним прїзнавнїи к. д. л. а. у.

часниця так і товариство „Сільський Господар“ підчеркуючи, що товариство проявило так інтенсивну діяльність, на яку треба було цілих літ часу, та що у великій мірі улекшує працю ц. к. намїсництва, Ц. В. Г. О 5 год. пополудни відбулося закїнченє курсу під проводом Ексєлєнції графа Шєпєтицького в присутності гостєй, п. Ів. Блажєвичєвєй від філії „С. Г.“ в Гєльчї, прєф. Чаїкєвського від філії „С. Г.“ в Станїславєві, дєр. Івана Тєтєва від філії „С. Г.“ в Чєсанєві і п. Кунди від Фїлій „С. Г.“ в Журавнї. По прївїтаннєю Ексєлєнції, почєсного члена Т-ва „Сільський Господар“ прєвїднїком Іспитової комісії інж. Ю. Павлїковєським, подав ісп. Хєлєвич прївїдуку думку праці на курсї, а дякуючи Ексєлєнції жєтровадїтєвнї за позволєннїя і за вїдбуттє сєго курсу в Інститутї СС. Василїнок, звєрнує вє горячєю прорєкцїєю, шєби мїсце, занятє курсєм, прєтворити в постїйну школу жїночєго домашнього господарства для сєлянських дочок. Прощєннїя се скрїпєла рївнож п. Блажєвичєвєю, яка дєла суспільности докази своєй гратї та зївїй дєволї е знєнї потреби населєннїя і зєв минулої знєнї зорїєнїзувала на рївнїх галицької Фїлії курс жїночєго домашнього господарства. Ексє. жєтр. гр. Шєпєтицький, підчеркуючи гату економїчної праці в вєродї, звєрнує вє зазивєм до учасниць, шєби стали пїєрїкарми вїдногн гєссєдарського жїття нашєго населєннїя, та висказєвє радїю, шє Упрєва Інститута СС. Василїнок зрєбить вєжє жєжливе для основаннїя школи жїночєго домашнього господарства для сєлянок. П. Пуладїна, сїладаючї в івєннї учасниць курсу подяку Товариству за улашєннїя курсу і працю реферєнтїв та Упрєвї Інститута СС. Василїнок за лєкєвє прїмїщєннєвнє, звєрнує до товаришок вє зазивєм, шєби не словами, а рїлом дякуєвали, шєби велї галички своєй діяльности, а го рєшї зєвали зїт Товариству „С. Г.“, чєм дєдує дєкав, шє праця і кшєт Товариства не змарнуєлїся. 26 учасниць було прїмїщєннєх гостєм „С. Г.“ в Інтернатї, а п. Марїя Онїшкївнї з Сокальщини, яка, мешаючї у Львовї, пильно учащала на вїкладї і вїдалєся іспитовнї, одєржала 200 К. пїдмоги за покриттє коштів удержаннє. Докладнїй звіт з курсу буде помїщєний в „Господарськїй Часопїсї“.

— Урядники державні, як і їх родини дєси були виключєні вїд акції, вєдєної Централєю для господарської вїдбудови Галичини, шє мала на метї прїйти з помїчю тим, шє наслїдком вєєннєх подїй понєсли школи в дєжїмєстєях. Тєпер інтерєсованї мїністерства згодїлїся засаднїчє на полагєдженнє тої справи прїхїлнїю згїдно з бажаннєм урядникїв. Супрєтї того в найблїжшїй будучности, як лиш офіцїальнє полагєдженє дїйдє до вїдомє ц. к. намїсництва Ц. В. Г., буде основанїй при Ц. В. Г. окрєднїй дєпартамент для запомєгєвнєх справ державнїх урядникїв і їх родин і се вєгаїно подєстьє до рогаю прєсї до вїдомє вєгалу. Замє се наступить, усїяні згєлошєннєя як і особнїстї інтерєвнїцї інтерєсованїх, частє з коштовнїями і утяжливїми подєрєжєями мусьтє остати бєвуспїшнїями аж до вїше згєповїдженєго порїшєннєя.

— Красна школа кошикарська в Коломїї вє розпочала своєю діяльність. Чєрєв мїсєць сєрєпєнь вїдбуєтьєся курс кошикарськїй для учительствє. На курс згєлєсїлось 35 учительок і 10 учитель. Наука вїдбуєтьєся рано і поподуднї. Шкєда лишє, шє з Українцїв згєлєсїлєся лишє 6 осїб. В вєрєснї зачїнаєтьєся в школі прєвїлнєга наука для дївчєт і хлопцїв. Нашє учительствє і дучєвєствє повнїно впливати на родичїв, шєби їх дїти користєлї зї шкїл прємїсловнєх, котрї як найкраснїй спєсїб до жїття і заєвєннєжє вєзгєжєну будучнїсть.

— Президїя ц. к. суду крассого у Львовї подєє дє вїдомєсти, шє сєнатї вїдкїлнїчнї сєго суду крассого У. VI. і XI. будуть перєнєсєні з днєм 27. сєрпнєя 1918 з рєальности при вулицї Рутєвського ч. 13. на вулицю Краснїцькїх ч. 5. (давнїй будинок ц. к. державнїх зєлєнїцїв).

Бурса Шкїльної Помочї в Рєгатїнї прїймє на р. шк. 1918/19 сєрок учєникїв за дєплатєю 60 кор. мїсєчнє і дєставєю харчїв, якїх списє подєстьє сєжєждєму при згєлошєннєю. За дєставєю таких самїх харчїв і оплатєю 40 кор. мїсєчнє найдуть учєникї прїмїщєнє в сєлянськїй бурсї.

В Бєдєвєрєві вїд Станїславєвом є ц. к. пєчєтєвїй урєд, зєвїд на власну руку зєвїд обї дєнєбуру прїватнїх посїлок, вїд зєдї вїссєнє ц. к. вїйссєвє цєнзурє в Сєднїй Галичинї. На се бєдвєрїєськї мєщєкнї зєвїзлєють, шє вони бажали бї сєбї матї пєчєту в нєлєжєному поядку.

З Вїсшєго Інститута Музїкнїчного ім. Лїссєка. Нєм вєшуть: П. Богдан Бєрєжнїцькїй, вїольончєлїст, якєго наша суспільність мала нагоду пїзнати на прєдєстєаннїм концертї Муз. Тов. ім. Лїссєка обїймє в Вїсш. Муз. Інститутї ім. Лїссєка мїсєце учїтєлєя грї на вїольончєлї. П. Бєрєжнїцькїй по укїнчєню лїпськїй консерваторїї (вїд однїм з найкращїх пєдагогїв Кєєв-

лем) коз цєртував по Швайнарїї, вїдтак був прєфєссєром в знанїй муз. школі Лїотвєк Патєнай у Вїднї, а нєдавнє вїдбув артїстичнє турнє в трїєстєнськїм квартєтєм. Окрїм посїднї в Інститутї Лїссєка обїймє п. Бєрєжнїцькїй мїсєце вєршєго „концертмїстрє“ лївєвськїй опернї мїськєго театрє. В особї п. Бєрєжнїцькєго вїсєкє Львів нє лишє пєршєорєднєго артїста-вїольончєлїста, але і знамєнитєго пєдагога. Сєю рїдкєу нагоду пєсєннєга нєша молодїж вє значнїй мїрї вїкористати.

— Дївочє гімназїя С. С. Василїнок у Львовї мїстїть сєя вїд 1. вєрєснєя при вул. Супнїцькєго ч. 21. Вїкнї 2. і 3. вєрєснєя.

В прїв. укр. гімназїї в Рєгатїнї до 6 клєсє з поперєднєго шк. рєку прїбуєвають прїготїва до VII кл. При достєтєчнїм числї кандїдатїв отворїтьєся і VIII кл. До прїгатївкї прїймєтьєся злогїчї і дївчєт в узїячєню IV або III кл. народнєю.

Вїдїл Тов. св. Ап. Пєтра у Львовї (Рїнок ч. 10) увїїшєв вє Слїзнї зєсєннї з укр. тєхнїчєною комісїєю вїдбудови краю при Тов. „Сільський Господар“ і вєво-заскєваннїм Товариствєм укр. інжїнерїв вїдбудови та подєє до вїдомє Вч. Дучєвєствє, шєби вє справах вїдбудовнї цєркєв зєвєртєлєся до нашєго товариства. На вїдбудову кожєдї змїщєної, або зшкєдженєй цєркєв мєжна дістєти з державнїх фондїв, прївїзачєнїх на ту цїль бєвєвєротнєу пїдмогє, яку Централєя прїзнає в такїй вїсотї, шє звїчєйно вїстєрчєє на пєвну вїдбудову. Тому обєвєязком кожєдєго вєрєхє чє завїдатєлє, котрєго цєркєв змїщєна або зшкєдженє розвєчєтнї старїннєя як найкєршє, зєвєртєлєчїся в єоднїмєкнїх случєях по вїдповїднїй інформєцїї до нашєго товариства.

Іван Нїмчук, поручнїк 24 п. п. надїлєнїй бронзовєю мєдалєю хєробрєстнї і рївночасно вїданєченїй хрєстом „Signum laudis“ в прїзнавнїю зєслуг, полєжєннєх на полї вїйссєкєй публїцїстїкнї. Вїтаємо нашєго зємлякє і товаришєя по пєру з прївєду сєго подвїйнєго вїдзначєннєя.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

складки на монумент-портрет прїймає Краснїй Союз Крєдитєвнїй у Львовї — число книжєчкн жєднїчєй 4488.

ОБОВ'ЯЗКИ.

Субєтє, 24. сєрпнєя 1918.
Нє вїлї: грєко-зєт. Еєвєла арх. — рїмо-кєт.: Вєрєтолємєс.
Зєвєтрє: грєко-зєт.: 9 Н. по 3. Сє. — рїмо-кєт.: 14 Н. по 3. Сє.

Рєпєртуар українськєго театрє у Львовї. Сєдєя тов. ім. Лїссєка ул. Шашкєвнїчє 5. В нєдїлю днєя 25 го сєрпнєя 1918.

„Ой нє зєдї Грїцю та на вєчєрнїцї“, обрєз в народнєго жїття зї спївєми і танцєями в 5 дїях. М. Стєрїцькєго. Вїйссєковє орєстрє.

Почєток точнє о годїннї 7:30 вєчєром. Бїлєтн рєаншє мєжна вєбути в „Народнїй Торговлї“ а в дєнь вїстєтн вїд годннї 5 гєчєром при кєсї театрє. 338 2—2

Над морєм прїйшла на сєвїт, морє їй пєршєу пїснєю спївало й до снєу колїсєло. Для обєжанєго чужнїцєя кїдає рїднє морє, але нє довгє мєжє бєз ньогє жїтн. Пїдчас її нєпрїсутнєстї зєвїєтьєся „друга“ і руйнує її рєдннєє чєстє. Дїтя прїроднї нє мєжє жїтн в сїй облєудї — вона убївєє мужє і втїкєє. В рїднєму сєлї вїдєєє однїску дєчкєу пїд опїку тогєго, шє її прєвїднєво лєбїв, а самєа... находитє забуттє вїднїм морн. На сїм тлї оснєвєна прєгєгарнєя драмє, з Еллєн Рїхтєр в голєвнїй рєлї, яку вїсєвїтєжє тєпєр кїно Кєпєрнїк. Драмє сєя прїчудовїй музїкнїй ілюстрєцїї нєлєжїть бєзпєрєчєно до найкращїх творїв фїльмовєй штуки. XXX.

В школах У. П. Т. у Львовї (ул. Мєхнєцькєго ч. 12.) гнїснї до всїх клєсє на 1918/19 р. вїдбуєтьєся будуть в субєтє 31. сєрпнєя і нєнєдїлєк 2. вєрєснєя вїд 9—12 і 4—6 год. а в нєдїлю 1. вєрєснєя вїд 10—12 год. рано. Вєступнїй іспїт на I. рїк учїт. сєм. зїбудєтєся 3. вєрєснєя вїд 10 год. рано і прїєштєтї трєбє мєтрїку хрєщєннєя, свїдоцтєво лїкарєя фїзїка і свїдоцтєво шкїльнє. Прїєшатнї (вєступнї) іспїтнї до всїх клєсє школи вїрєв і вїдїловєй та на II. — IV. рєкнє учїт. сємїнарїї будуть вїдбуєтьєся в нєнєдїлєк 9. вєрєснєя вїд 9. год. рано. Шкїлнїй рїк рєзпїчнєтьєся 3. вєрєснєя бєгєслужєннєм, на зєвїд мєють зєвїтєся всї учєснїкї. — Дирєкцїя. 3—3

Конкурс на 3 нєсади учїтєлєя (лєок) прї народнїй школі Кружкє У. П. в Рєгатїнї. Платнєя пїслє умєвн, згєлошєннєя дє дєрєкцїї нї. Платнєя пїслє умєвн, згєлошєннєя дє дєрєкцїї нї. 1—3

„Над рідним морем“

атраційна прем'єра в велич. драми на 4 дії з Еллен Ріхтер в головній ролі. Спеціально примінена музична ілюстрація фільгармонійного комплету ілюструє чудово сю прегарну драму.

— висвітлює від 20. с. н. —
Кіно „КОПЕРНИК“
вул. Коперника ч. 9.

Вписи у народній чотирикласовій хлопчачій і дівочій школі ім. Бориса Грінченка у Львові, вул. Геродецька 95 до всіх клас на шкільний рік 1918/19 відбудуться в дні 29, 30, і 31, серпня від год. 9—12 і 4—6 Шкільний рік розпочинається 2. вересня Богослуженням, на яке мають явитися всі діти. Правильна наука розпочинається дня 3. вересня с. р. — Дирекція. XXIII 3—3

Загальні Збори Товариства кредитово-господарського „Народний Дім“, стоваришення, зареєстрованого в об'єктовій порукою в Любачеві, відбудуться 3. вересня 1918 о год. 2. по полудні в локалі стоваришення в наступному порядку денним: 1) Відчитання протоколу в попередніх Загальних Зборів. 2) Звіт дирекції і комісії контрольної за рік 1917, з внеском на утримання аб'єктуаторії. 3) Вибір з 3 членів Надзвичайної Ради. 4) Затвердження вибору і заступника члена дирекції. 5) Запити і внески членів. 356 1—1

Позір Журавно! Щоби одержати цукор, нафту, сірники і оцет на вересень прошу всіх справників К. К. по інфармації і на нараду на 23. серпня о год. 11. передпол. М. Кунда. 337 2—7

В прив. укр. Гімназії в Рогатині а) 2. вересня рано за вложенням метрики і таксі вступні іспити до I. кл. Поправки, допови, іспити рано. По полудні вступ. ісп. до приготівки. Записи до I., II. і III. кл. народної перед і по полудні. б) 3. вересня 8—9 рано за вложенням свідоцтва і таксі вписи до клас II. — VII. (евент. і VIII. при достаточнім числі кандидатів); о год. 9-й богослуження, по богосл. вступ. ісп. на I. рік семінаря за вложенням таксі і метрики. По полудні приватні ісп. з клас I. — VI. і вступні до II. — VII. (евент. і VIII.) в) д. 4. вересня правильна наука. На співзв'язний впис і іспит треба дозволу дирекції. 250. 2—2

Український Робітничий Дім у Львові. Читальня просвіти ім. Івана Франка в таборі виселенців в Гмінді на своїх останніх загальних зборах вирішила дати весь свій маєток як основний капітал на куплене або вибудоване укрїнського Робітничого Дому у Львові. Також чит. Просвіти ім. Тараса Шевченка дала одну акцію „Українського Банку“ у Львові на 400 К на ту саму ціль. На ліквідаційних зборах чит. ім. Івана Франка вибрано кураторію, що має заряджувати тим фондом і старати ся о його побільшенє. Підписана кураторія зложила в „Земельному Банку гіпотечному“ у Львові квету 3520 К. має одну акцію „Укр. Банку“ 400 К і готівку 90 К 46 с. — разом 4012 К 46 с. Тепер звертають ся підписані до всіх працюючих людей Галичини і Буковини з зазивом, щоби хоч найдрібнішими датками причинили ся до вібраня такої суми грошей, щоби в столиці австрійської України і українське робітництво мало центр свого життя. Греші треба слати на адресу „Земельний Банк Гіпотечний“ Львів, Підвале 7 для „Українського Робітничого Дому“ у Львові. — Гмінд. I. мая 1918. Анна Сирольська, Ірина Олесюкова, Іван Вовчук, Гриць Гердимчук, Омелян Бачинський, Емануїл Сандух і д-р Лев Ганкевич.

„Ukrainische Kongressverwaltung“ — український тижневик в німецькій мові. Кождий свідоцтво український громадянин повинен передчувати ся часом, бо якраз тепер українська справа дуже актуальна і треба чужаців як слід інформувати про наші політичні змітання. Видаєць є голова Народного Комітету д-р Кость Левинський, відповідальний редактор Павел Володимир Сингалевич. Умови передплати такі: річне 20 корон, піврічне 10 корон. Греші зростають слати: Wien XVIII, Karl Ludwigstrasse 3/15. Просимо послати ся з заповіданнями, щоби видання тиж. могло усталити наклад, що при теперішній дорожчезі є дуже важке.

Своєю Генеральною Репрезентацією для закладування забезпечення на життє в VIII. класній земчці в Східній Галичині установа „КАРПАТІЯ“, єдинокое українське Товариство загальних забезпечень на життє і ренти у Львові вул. Руська ч. 18. Ц. к. австрійський військовий фонд адів і сиріт у Львові, вул. Словацького 16. Отже через „фонд адів і сиріт“ можна обезпечитися в „КАРПАТІЯ“. Від агентів „фонду“ треба вправно домогатися обезпечення в „КАРПАТІЯ“. — Хто відпирє акцію „Фонду“ в ціля обезпечень в „КАРПАТІЯ“, підпирє „КАРПАТІЮ“. XII 2 1—2

НАДИСЛАНЕ.

Акушер і дентист

Др. Я. ГОЛЬД

повернув до Тернополя і ординув при вул. Тарновського 5. 313 3—3

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хтоби знав де знаходиться Андрій Жук, котрий в році 1917 перебував у Відні XIX. Weinberggasse 13/17, звадить ласкаво повідомити В. Костика в Мозолівці, п. Підгайці. 310 4—6

ОГОЛОШЕННЯ.

Куплю Руську Дністрову і добре запіску Виднів п. вул. Будимь 1837. Адрес Мирко Гельдєль Львів ул. Скарбівська ч. 5. 348

Пошукую інструктора (жін) на цілий рік іжд. для учеників I. і III. кл. гімна. Головерр після умови. о. Андрій Неконстий пакох в Замкох п. Радиме. 359. 1—3

Парох'я, 2 1/2, км. від більшого міста, львівської дієцезії деюча можливість послати діти до всіх середніх шкіл впрод. в дзю шілки - в до ваїна. Оголошення під „парохія“ до Адм. „Діла“ 353. 1—3

Дві панючки ввадуть приміщеня, при укр. родній Квасівці п. 15. Мазонозич. 358. 1—3

Пошукуєся слідчий інструктор для ученика III. кл. гімна на цілий рік шкільний. Угода після умови. Зголошено до гр. кат. уряду перохіального Фізікін. почта. Тернопіль лісна ад Надзирця. 315. 1—3

Пачня Угратича з майном 8000 К. в брїжт ввакомстві вважє перванску в ціля матрімоніальній з мужчиною на державній сталеварку. Зголошено враз в фотографаю стала ласкаво до Адм інстрації „Діла“ під „Мали“ 362.

Потребую інструктора на цілий рік до двох хлопців в I і II кл. гімна. Дзю ціля удержаня і платно після умови. — о. Олекса Гілький в Діризах, п. Мосги велєді. 345 2—3

Вп. Д-ра Остапа Грицяя прошу ласкаво о надісланне мені відомої рукописі. — Евген Б. Отинія. 357 1—2

Пошукую інструктора на слідуючий рік шкільний до сина ученика II. кл. гімна. — Успішя після умови. Мик. Олійник, начальник стації Любимці коло Стрия. 354. 1—3

Прийму ученицю на мешчанє і харч найрадзе за вікгуади. Лгоцька, вдова по священнику. Львів, ул. Тереси 2. Б. 343

Дамські близзчи, фартушки для дітей можна набути. Львів вул. Підлецького 3. і повєрх через ганєк 352. 1—2

Пачня молода і гарна, інтелігентна і неперєбїрчива в 20-тисячням посагом навяже радо перепнику в шлякогняня момодєм в ціля матрімоніальній. Серіозні аголошення на адресу: Гаєк Цапінє, Яичє, п. Кишчичі. 361

Переклади Др. Івана Франка:

Плятон Симнозіон — ціна 1 кор.

Менандер, Право дитини — ціна 60 сот.

Тараса Франка:

З чужої Левади — ціна 1 кор.

Збиточний Амор — ціна 2 кор. 60 сот. 160 1—2

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариство Кредитового „Надія“ в Шринци відбудуться д. 1. вересня 1918 р. в годні 2 по полудні в локалі Тот. в наступючім порядку денним: 1) Відчитанє зборів. 2) Відчитанє протоколу в попередніх загальних зборів. 3) Звіт в діяльність Товариства за 1917 р. 4) Звіт комісії контрольної. 5) Вибір 3 членів Ради Надзвичайної. 6) Затвердження вибору і члена дирєкції. 7) Вва за статути. 8) Внесення та запити членів. Кождий о год. 2, по полудні не явилося відповідає число членів, відбудуться о год. 2 1/2, другі загальні збори без огляду на число пррсутних членів. За Радю Надзвичайною: 375 Василь Яварський, о. Іван Качмар.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства Кредитового „Селянська Праця“ в Пробіжній відбудуться днє 30. серпня 1918 о годні 3. по полудні в слідуючій порадєк денним:

1. Відчитанє прєтоколу в попередніх загальних зборів.
2. Звіт Дирєкції з рахунків і діловозвєстє.
3. Вибір 3 членів до Ради Надзвичайної.
4. Ровкіл зисків.
5. Внесення і запити членів.

Вирєкція. 336. 3—1

Появилась:

Повна всенародна Літургія після вваїна найзвичайнїшєї комїтєзєторїє, на 2 томи. ціна 4 К. порто 60 с. 333. 2—2

Краєвий Союз для збуту худоби у Львові вул. Осевалінських ч. 15.

потребує оєично корєспондєнтє, маючі нїстки, яка вправно пише на маїшній „Мурєдєс“ українським і латинським письмом і тєрє сили бюрові до бухгалтерїї і маїнуляції. Має снєрочно писані поданя патєнтів вряїванє Дирєкція кождого дня до 12. год. рано. 112 2—1

Пошукуєся інструктора на цілий рік до двох дітей в V. кл. гімна. і IV. кл. народної. Рє флактуючі аволють подати свої успішя на маїшу: Свєд. Вєвєд. Вєрбєнєдє в Стїбїні ад Мєтєрєка почта Ієсо. 319 1—1

До обсаджєня посада

прокурїста

в Сїдїні українських коопєратив Галичини до товарєвої обмінї у Львові, Підвалє 7. Прєсєдєсє зголошуватїся листом. 311 1—1

СПІВАНИК УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

В опраї: Омєдїнєдє в красках, 128 стор., 42 маїлє нотамї на одїє голєс, 68 обрєвєкє. Прєгарна маїлє. Цїна 5 кор. — Ждєтє на посїдєтанє: Zentralverwaltung der ukrainischen Legion, Wien VIII, Lebergasse 20. — 3 полє трєтє сїтєтє К 575 1—1

БЛИСКАВИЦЯ

хємічна пральня і фабрїрна приймєє до барвєлєнє і хємічного чїстєнєя когє родє гардеробу. Рівнож забарвєє когє родє полотна. Фабрїка і бюро приймєє Станїславїв, Сєдєльмаєрїєвє 314 2—8

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

найлучшїх системє найкращє шє можна набути у Фрїмєнїндєр Мїллімєрє склад машин до шиттє Львів, вул. Валєва ч. 11 Варєтєт рєпарєціїнай. XII 1—1

Нові книжкє. Наї

Нові видання

„Всєсвітної Бїблїотєкї“

Накладом видєвнїцтєв „Всєсвітної Бїблїотєкї“ самє появилє ся друком слідуючі книжкє: Н. 13. Гуга Фєн Гємманєтєлє „Сїмь Тїмєцїан“, драматична поєма в перекладї Олєксє Луцького. Цїна 1 К. 50 с.

Н. 15. Д-ра Дмитрї Данцєтє: Українськє жєзнє думкє і Єврєпа. Полїтична розважє Цїна 3 К.

Кїнчїть ся друковати: В. Корєвєнє „Сєвєрєнє“, повїсть в перекладї Пєтєрє Дєтєлє. Нововиданї випускї „Всєсвітної Бїблїотєкї“ можна дієтати в „Кїнгарні Наук. Тов. ім. Шєвчєнка“ у Львові Ринок ч. 10. або у Іванє Кєрєвєнє в Борїславї за попереднїм надїєтанєм належїтєстї і на кошта посїлєкї 30 сот. на рєрє чєну оплату 60 сот.